

מסורת הש"ס

(א) [מס' סוטה פ"ג]
(ב) [מ"ן ח"ט מ"טו כג]
(ג) [מ"ן ח"ט מ"טו כג]
(ד) [מ"ן ח"ט מ"טו כג]
(ה) [מ"ן ח"ט מ"טו כג]

תורה אור השלם
1 כי את הכהן כי השטאה
יכיר לתת לו פי שנים בכל
אשר יקרא לו כי הוא
ראשית אנו לו משפט
הכהן: דברים כ"ז

גיליון הש"ס

הש"ס ר"ח י"ט
דוקא ביה בשב"י פי
לקמן ד"ן קמ"ה פי' ח"ס'
דיה ד"ן (א) [מ"ן ח"ט מ"טו כג]
ינמתי' ח"ס:

הנהגות הב"ה

(א) רש"י ד"ה ואל אמר
ויזי דלקלא דעמך אמיתא
פ"ן: (ב) ר"ה בחפורה וזי
כ"ס הא גזעא פליגי כ"ל
ומיעוט שבתא דממילא נתקן:
(ג) ר"ה ד"ה ואל אמר וזי לקמן
ר"ב כ"ף ק"י פ"ב:

מוקף רש"י

בשבת שבתו נכסים
לאחר מיתת אביהם: דבר
ליה ראי' וזי וזי הכהן נטל
הכסוה כחלו: דמתי כ"ל
אשר יקרא לו ב"ח פ"ה: אחד
מצד: ע"י הל'קן שכתבו
נטל אחד משום כסוה ואל
חטום פשיטת: היצע ליה
אחד משום כסוה ואל
שנין הל'קן וזי כן מוקף
תת: ויזי ר"ה:

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

קבד.

עין משפט
נר מצוה

פ"ה א מ"י פ"ג מ"ג
מלול הל'קן ד נטל
ע"י ו' טו"ס ח"ט פ'
רמ' ספ"ן ו':
פ"ה ב טו"ס ח"ט פ'
ג ב מ"י פ"ג ח' ו' פ"ג
מ"ג שנים ה' ב' פ"ג
ט' טו"ס ח"ט פ' קפ'
ספ"ן ו':
נ"ד ה מ"י פ"ג מ"ג
מלול הל'קן ד נטל
ע"י ו' טו"ס ח"ט פ'
רמ' ספ"ן ו':

רבינו גרשום

מנן ברייתא זו דקמ"ה תיב
לחם אביהם מיה רבי נטל
פ' שנים: ר' היא דתנן אן
הכבור נטל פי שנים בשבת
שבתו נכסים לאחר מיתת
אביהן: אמר שבתו מלאה
דכל אשר ימצא לו שנין:
רבי אומר הכבור נטל פי
שנים בשבתו נכסים
לאחר מיתת אביהן: הו"ל
דשבתא ממילא קא מאי
הו"ב נמי קמ"ה ברייתא:
ירוש' שטר חוב: שהיה
אחד ח"ב לאביהן: כבוד
נטל פי שנים: מכוס
דמלה בשטר קלא את ליה
ומיעוט דמוחזקין בשבת
כמאן דביבא דמי: וההוא
דנטל פי שנים בשטר
חוב: שטר נמי פי שנים
מחוב שפתחיה אביו בשטר
(כ"ל): ואם אמר כ' מאי
טעמא דרבנן: ת"י דרבי:
עד דמטי לירידי: ונתן לא
מזי יהיב ליה לאחי: אן
חלק בכורה עד דמטי לארא
דאבא לא מזי שקיל פי
שנים: מוקף חלק בכורה
חלק פשוט מה חלק פשוט
אז"ל דלא מטא לירידי:
דאבא אלא ראי' לו אפי'
הכי שקיל דפשוט נטל
בראי' בכמות: אן חלק
בכורה נמי שקיל בשבת
דממילא אז"ל ר' ח' מ"י
לירידי: ורבנן נמי הכי
הוא אמאי לא דרשי כרבי:
שנים: אחז מצד: כבוד
אחז נוחלין לו חלק בכורה
סטן חלק פשוט שבתו
יכרסו שבת חלקים במקום
אחז: דיקלא ואלים: שהי'
הכי נמי ארעא ומסקא
שבתו שובלבתא מאלה
שבתו הפרת ע"י ובל
שבתו אחיות או הקשין
שהיו ע"י כלי ועשו זבל:
כ"ל: למא לא פליגי:
דשקיל משום דכל אשר
ימצא לו קרין ביה: כי
פליגי בחפורה וזי שובל:
שהייה לחם אביהם חזו
ונתגלו צד שנשעו שבלים:
הו"ב נמי שלפ"י וזו
ממילא: שהייה לחן אביהן
המרים מפרחין במקמתן
ונעשים גדולים: דבר אבי:
רבי שבחא ממילא אמר
וכל אשר ימצא לו קרין
ביה: ובר סבר אשכנז:
מכמות שבתו לחם אביהם
ולא שקיל:

אף מוחרת ומושכרת דלא חסרי בה מונו. וא"ת אדמנא אל
כנו במים לפילוג ולימי נדידה נמוכרת ומושכרת גופה
דלא חסרי מונו אלכל חסרי מונו און הכבור נוטל פי שנים
יש לומר דהוא אמינא נמוכרת ומושכרת גופה דחסרי בה מונו
דוקא און הכבור נוטל פי שנים
משום דהו ראו גמור דאון השנח
על גוף הפרה אלכל כנו במים ונטעו
כרמים שהשנח על גוף הקרקע
אינא שאין זה ראי וטול פי שנים קא
משמע לן: ואם אמר איני נוטל
ואיני נותן רשא. אומר ר"י דנפקא
מינה אם הימיון קטני דיכול
לומר הכבור איני נוטל פי שנים
וישאר הקרקע לפני הימיון ולא
יטול מהן דאון מוקין לנכסי ימיון
אלא אם כן רביית אוקלת כן ולקמן
מפיק מלמח לו שיתול למחול לו
כסותו משום דעדין לא אחיא
ליריה ופילוג גלל קנין כרמשת
לקמן (ו) דאמר דיתר ככל הנכסים
דמלחמיל בהא אמיל בהא אלכל חלק
פשיטות לא יוכל למחול ולסקל עגמו
כאמירה בעלמא אם לא על ידי
קנין ורכיבו חס מפרש דאם אמר
כשיאל עליו שטר חוב על הכבור
עגמו ולא על האחין איני נוטל
ואיני נותן רשא ומפקד בעל חוב
ואין לו על הימיון כלום דלאו על
דכרס ידיה הוא ולא על דמיא
דירשא דאיירי דיאל על כולן שטר חוב:
מספקא

אמר רבה בר חנא אמר ר' חייא עשה כדברי רבי עשה
כדברי רבי עשה חכמים עשה
מספקא

אף מוחרת ומושכרת דלא חסרי בה מונו. וא"ת אדמנא אל
כנו במים לפילוג ולימי נדידה נמוכרת ומושכרת גופה
דלא חסרי מונו אלכל חסרי מונו און הכבור נוטל פי שנים
יש לומר דהוא אמינא נמוכרת ומושכרת גופה דחסרי בה מונו
דוקא און הכבור נוטל פי שנים
משום דהו ראו גמור דאון השנח
על גוף הפרה אלכל כנו במים ונטעו
כרמים שהשנח על גוף הקרקע
אינא שאין זה ראי וטול פי שנים קא
משמע לן: ואם אמר איני נוטל
ואיני נותן רשא. אומר ר"י דנפקא
מינה אם הימיון קטני דיכול
לומר הכבור איני נוטל פי שנים
וישאר הקרקע לפני הימיון ולא
יטול מהן דאון מוקין לנכסי ימיון
אלא אם כן רביית אוקלת כן ולקמן
מפיק מלמח לו שיתול למחול לו
כסותו משום דעדין לא אחיא
ליריה ופילוג גלל קנין כרמשת
לקמן (ו) דאמר דיתר ככל הנכסים
דמלחמיל בהא אמיל בהא אלכל חלק
פשיטות לא יוכל למחול ולסקל עגמו
כאמירה בעלמא אם לא על ידי
קנין ורכיבו חס מפרש דאם אמר
כשיאל עליו שטר חוב על הכבור
עגמו ולא על האחין איני נוטל
ואיני נותן רשא ומפקד בעל חוב
ואין לו על הימיון כלום דלאו על
דכרס ידיה הוא ולא על דמיא
דירשא דאיירי דיאל על כולן שטר חוב:
מספקא

אמר רבה בר חנא אמר ר' חייא עשה כדברי רבי עשה
כדברי רבי עשה חכמים עשה
מספקא

אף מוחרת ומושכרת דלא חסרי בה מונו. וא"ת אדמנא אל
כנו במים לפילוג ולימי נדידה נמוכרת ומושכרת גופה
דלא חסרי מונו אלכל חסרי מונו און הכבור נוטל פי שנים
יש לומר דהוא אמינא נמוכרת ומושכרת גופה דחסרי בה מונו
דוקא און הכבור נוטל פי שנים
משום דהו ראו גמור דאון השנח
על גוף הפרה אלכל כנו במים ונטעו
כרמים שהשנח על גוף הקרקע
אינא שאין זה ראי וטול פי שנים קא
משמע לן: ואם אמר איני נוטל
ואיני נותן רשא. אומר ר"י דנפקא
מינה אם הימיון קטני דיכול
לומר הכבור איני נוטל פי שנים
וישאר הקרקע לפני הימיון ולא
יטול מהן דאון מוקין לנכסי ימיון
אלא אם כן רביית אוקלת כן ולקמן
מפיק מלמח לו שיתול למחול לו
כסותו משום דעדין לא אחיא
ליריה ופילוג גלל קנין כרמשת
לקמן (ו) דאמר דיתר ככל הנכסים
דמלחמיל בהא אמיל בהא אלכל חלק
פשיטות לא יוכל למחול ולסקל עגמו
כאמירה בעלמא אם לא על ידי
קנין ורכיבו חס מפרש דאם אמר
כשיאל עליו שטר חוב על הכבור
עגמו ולא על האחין איני נוטל
ואיני נותן רשא ומפקד בעל חוב
ואין לו על הימיון כלום דלאו על
דכרס ידיה הוא ולא על דמיא
דירשא דאיירי דיאל על כולן שטר חוב:
מספקא

אמר רבה בר חנא אמר ר' חייא עשה כדברי רבי עשה
כדברי רבי עשה חכמים עשה
מספקא